

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Tomáše Foltase a soudců Davida Hipšra a Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **A. H.**, zastoupen Mgr. Ladislavem Mandíkem, advokátem se sídlem U Hrušky 63/8, Praha 5, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, se sídlem Letenská 15, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 18. 10. 2023, č. j. 15 Af 16/2021-136,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **s e v r a c í** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci dne 31. 10. 2023 kasační stížnost žalobce (dále též „stěžovatel“). Kasační stížnost směřuje proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 18. 10. 2023, č. j. 15 Af 16/2021-136, kterým byla jednak podle § 116 odst. 1 písm. c) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „daňový řád“), zamítnuta odvolání žalobce a potvrzeny platební výměry Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad (dále též „správce daně“) na odvody za porušení rozpočtové kázně ze dne 13. 12. 2018, č. 22/2018, č. j. RRSZ 9179/2018, ve výši 2 590 182 Kč, č. 23/2018, č. j. RRSZ 9180/2018, ve výši 375 836 Kč, a č. 26/2018, č. j. RRSZ 9183/2018, ve výši 675 030 Kč, a jednak byly podle § 116 odst. 1 písm. a) daňového řádu ve výroku změněny platební výměry správce daně na odvody za porušení rozpočtové kázně č. 24/2018, č. j. RRSZ 9181/2018, z částky 264 312 Kč na částku 243 310 Kč a č. 25/2018, č. j. RRSZ 9182/2018, z částky 86 050 Kč na částku 85 939 Kč.

[2] Kasační stížnost byla Nejvyššímu správnímu soudu zaslána z datové schránky zástupce stěžovatele Mgr. Ladislava Mandíka, advokáta. Přílohou kasační stížnosti byla i plná moc, podle níž byl shora označený advokát oprávněn stěžovatele zastupovat „*pouze ve věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod č. j. 15 Af 16/2021.*“ Jelikož takto

koncipovanou plnou moc vyhodnotil Nejvyšší správní soud vzhledem k jejímu výslovnému omezení na řízení o žalobě za nedostatečnou (podpůrně srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2018, č. j. 9 As 176/2018-15, ze dne 19. 1. 2023, č. j. 9 Azs 204/2022-29, ze dne 11. 4. 2023, č. j. 9 As 65/2023-22, či usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2008, č. j. 8 Azs 16/2007-158), vyzval stěžovatele prostřednictvím jeho zástupce usnesením ze dne 6. 11. 2023, č. j. 7 Afs 278/2023-31, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení označeného usnesení předložil plnou moc k zastupování i v řízení před kasačním soudem, popř. aby prokázal, že absolvoval vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Současně jej seznámil s důvodem, pro který shledal předloženou plnou moc nedostatečnou pro zastupování stěžovatele v řízení před Nejvyšším správním soudem. Toto usnesení bylo doručeno zástupci stěžovatele dne 6. 11. 2023 a dne 7. 11. 2023 stěžovateli.

[3] Na uvedenou výzvu nicméně stěžovatel nijak nereagoval. K požadavku Nejvyššího správního soudu se nevyjádřil, požadovanou plnou moc ve stanovené lhůtě nepředložil a ani neprokázal, že absolvoval vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[4] Podle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“) musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[5] Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

[6] Podle § 120 s. ř. s. není-li v ustanoveních dílů 1 a 2 stanoveno jinak, užijí se přiměřeně ustanovení části třetí hlavy I.

[7] Jelikož stěžovatel v soudem stanovené lhůtě (a ani do rozhodnutí soudu) Nejvyššímu správnímu soudu nepředložil plnou moc advokáta pro zastupování v řízení o kasační stížnosti, resp. neprokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl, neboť není splněna podmínka řízení a tento nedostatek nebyl přes výzvu soudu odstraněn, pročež v řízení nelze pokračovat (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 4. 2023, č. j. 9 As 65/2023-22, ze dne 15. 12. 2021, č. j. 4 Ads 251/2021-149, ze dne 5. 8. 2022, č. j. 3 As 159/2022-34, ze dne 19. 7. 2018, č. j. 9 As 176/2018-15, či usnesení Ústavního soudu ze dne 7. 7. 2016, sp. zn. III. ÚS 3771/15, ze dne 13. 3. 2018, sp. zn. III. ÚS 3898/17, ze dne 9. 10. 2018, sp. zn. II. ÚS 2705/18 atp.).

[8] Například posledně označeným usnesením Ústavní soud odmítl ústavní stížnost směřující proti usnesení Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 9 As 176/2018, kterým byla rovněž odmítnuta kasační stížnost z důvodu, že stěžovatel nepředložil ani na výzvu

pokračování

soudu plnou moc. Jak plyne z obsahu označeného usnesení, Nejvyšší správní soud se v průběhu řízení seznámil s obsahem plné moci ze dne 9. 1. 2015, jíž stěžovatel zmocnil advokátku Mgr. Barboru Kubinovou k zastupování „*ve věci žaloby proti rozhodnutí ministra školství, mládeže a tělovýchovy č. j. MSMT-31855/2014-9 ze dne 18. 12. 2014*“ (přičemž součástí zmocnění také bylo, aby za něj „*podávala opravné prostředky, námitky nebo rozklady a vzdávala se jich*“). Nejvyšší správní soud považoval plnou moc pouze za opravňující uvedenou advokátku k zastupování stěžovatele v řízení o žalobě, nikoli však i v řízení o kasační stížnosti a k úkonům s tím souvisejícím. Usnesením ze dne 4. 6. 2018 č. j. 9 As 176/2018-12, proto vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto usnesení buďto předložil plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti nebo prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Toto usnesení bylo doručeno stěžovateli i advokátce Mgr. Barboře Kubinové, nikdo z nich však na něj nereagoval. Vzhledem k tomu, že stěžovatel nedoložil plnou moc advokáta pro zastupování v řízení o kasační stížnosti, ani neprokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, byla jeho kasační stížnost usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2018, č. j. 9 As 176/2018-15, odmítnuta. Uvedený postup podle Ústavního soudu nezakládá porušení čl. 36 Listiny. „*V posuzované věci nebylo mezi účastníky řízení sporu o povinnosti stěžovatele být zastoupen advokátem v řízení o kasační stížnosti, ani o právních následcích absence tohoto zastoupení spočívajících v odmítnutí kasační stížnosti. Námitky stěžovatele se týkají pouze hodnocení obsahu plné moci ze dne 9. 1. 2015, na jejímž základě byl stěžovatel zastoupen advokátkou Mgr. Barborou Kubinovou v řízení o žalobě. Ústavní soud v této souvislosti konstatuje, že uvedená plná moc neobsahovala jednoznačné zmocnění advokátky k zastupování stěžovatele. Hodnocení Nejvyššího správního soudu, podle něhož "zastupováním ve věci žaloby" a zmocněním k "podávání opravných prostředků" nelze bez dalšího rozumět i zmocnění k zastupování v řízení o kasační stížnosti, má rozumný základ a nelze v něm spatřovat prvky svévole či jiného kvalifikovaného pochybení. Ve prospěch tohoto hodnocení svědčilo i jednání stěžovatele a uvedené advokátky, kteří zůstali v průběhu řízení o kasační stížnosti, navzdory jednotlivým výzvám soudu, nečinní. Stěžovatel přitom měl možnost zamezit odmítnutí kasační stížnosti tím, že by ve stanovené lhůtě doložil řádnou plnou moc, k čemuž mu byl ze strany Nejvyššího správního soudu poskytnut dostatečný prostor. K odmítnutí kasační stížnosti došlo až v důsledku toho, že stěžovatel na tuto výzvu nijak nereagoval. Z těchto důvodů dospěl Ústavní soud k závěru, že napadeným usnesením nebylo porušeno právo stěžovatele na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 Listiny, a ústavní stížnost odmítl podle § 43 odst. 2 písm. a) zákona o Ústavním soudu pro zjevnou neopodstatněnost.*“

[9] Z opatrnosti soud dodává, že o odmítnutí kasační stížnosti nerozhodl bezodkladně po uplynutí stanovené lhůty, a to mj. i s ohledem na to, že plnou moc lze doplnit kdykoliv za řízení (srov. např. Kühn, Z., Kocourek, T. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 972, či např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2022, č. j. 6 Azs 198/2021-37, a tam uvedenou judikaturu). I přesto stěžovatel do vydání tohoto usnesení na výzvu soudu nereagoval a nepředložil plnou moc (na jednoznačnou výzvu soudu vůbec nereagoval). O následcích nedoložení plné moci byl přitom ze strany soudu náležitě poučen. Nejvyššímu správnímu soudu proto za této situace nezbylo než podanou kasační stížnost odmítnout.

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3, věty první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., dle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[11] Zároveň Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti ve výši 5 000 Kč stěžovateli, a to na základě § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Podle tohoto ustanovení soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. února 2024

Tomáš Foltas
předseda senátu